

Mafya

Bir İtalya - Türkiye Parallelogramı

Uzun bir süredir yazmıyorum...

Sağ elimi kırdım...
Hala tam manasıyla iğleşmedi.

Malumunuz ekonomik kriz salt Türkiye'yi teğet geçmedi...
Türkiye'deki akrabalarım, Avrupa'da bizler fena sarsıldık!
Moral olmayınca...
İnsanda yazma isteği de olmuyor.

Ancak dün Türkiye'den emir geldi...

Yaz!

Vatan başka, ailevi sorunlar başka diye.
Ne yapalım, emir demiri kesermiş!
Çaresiz yazacağız.

Bugün sizinle İtalya'dan yola çıkarak Türkiye'de yüzyıllardan beri süre gelen, kanayan, kuruyup kabuk bağlayan – kaşınarak yeniden kanatılan bir sorunu ele almak istiyorum. Yazmaya başladığımdan beri defalarca üzerine parmak bastığım konu:

Uluslararası ilişkiler, menfaat yumağı ve PARA!

Bunun için sizinle bir zaman tüneline girerek yüzlerce yıl geriye gitmemiz gerekecek...
Çünkü Mafya'yı irdeleyeceğiz!

Bir sıçrama yaparak ikinci dünya savaşında Amerikan gizli servisinin, Mafya ve Roma Katolik Kilisesi (Vatikan) arasındaki güç ve menfaat dengelerine baktıktan sonra günümüz Türkiye'sine birlikte bir göz atacağız.

Şimdi size soracağım soruları ileride tekrar ele almak üzere hafızanızın bir köşesine not edin:

Mafya gücünü yüzyıllardan beri nereden almakta?
Mafya gibi bir örgütlenmeden kimin veya kimlerin menfaati olabilir?
Mafyanın korku, ölüm ve terör üzerine kurmuş olduğu ticari ilişkilerinden kimler faydalanıyor?
Neden Mafya denilince güney İtalya akla geliyor?
Hangi sebeplerden dolayı zihinlerde Mafya dendiğinde yenilmez, diz çökmez ve amansız bir gücün hayaleti beliriyor?

Mafya hiç alakası olmadığı halde kökenini üç İspanyol şövalyesine bağlar. Bir efsaneye göre 1492 yılında İspanyadan güney İtalya'ya gelen Osso, Mastrosso ve Scarcagnosso bu örgütün temellerini atarlar. Mastrosso Napoli'ye gider Camorran`ı kurar. Mafya buna Napoli bölgesi diyecektir. Scarcagnosso Kalabrien'e gider orada Ndrangheta denen Kalabrien Grubu'nu kurar. Osso ise Sicilya'daki Palermo`ya gider ve orada Mafya'nın temellerini atar.

Efsane diyorum çünkü bu gibi oluşumlar efsanelerden ve zaman zaman bu efsaneleri pekiştiren olağanüstü gaddarlık (kimi zaman cömertlik) sergileyerek ayakta dururlar. Efsaneler yalnız örgütler için yaşamsal değildir! Bazen kişiler etrafında da efsane yaratma çabaları belirli bir maksat güderek filizlenir (bakınız Recep Tayyip Erdoğan ve Peygamber soyundan geldiğine dair efsaneye).

Bugün tanıdığımız İtalya, 1861'de kurulmuştur. 13. Yüzyıldan beri İspanyollar kısa aralık dışında güney İtalya'ya hakimdiler. Mafya kelimesi İtalyanca değildir. Bugün "tanıdığımız" Mafya aslında 19. Yüzyılın başlarında o zamanlar İspanyol toprağı olan güney İtalya da oluşmuştur. En uzun süre, Sicilya, İspanyol hakimiyeti altında kalmıştır ve Mafyanın belkemiğı Sicilya'dadır. Sicilya tarihinde yüzyılların getirmiş olduğu – özellikle – Arap, Norman ve Katolik İspanya kültürü yerleşmiştir. Süreç içersinde Sicilyalılar kendilerine özgü aslında Avrupalılarla pek alakası olmayan bir topluluk oluşturmuşlardır. Bu, bugün içinde geçerlidir (Lütfen, Türkiye coğrafyasını ve tarihini bu bağlamda bir gözden geçirin). İspanyol hakimiyeti Mafyanın güç kazanmasında belirgin bir rol üstlenmiştir. Çünkü İspanyollar kendilerini siyasi yönden destekleyenleri koruyup kolluyorlardı (bakınız Türkiye tarihine ve hatta günümüz gelişmelerine). İspanyollar amaçları doğrultusunda kendilerine hizmet edenleri değişik şekillerde ödüllendirerek, Mafyanın gelişmesine göz yumuyorlardı. Sicilya, tarihi boyunca Doğu – Batı kültür çatışmasına şahit olmuştur. Salt ülkelerin coğrafi konumları değil, insanların yaşam şartları da, Ülkelerin ve insanların kaderlerini belirleyebiliyor. Bir ülke ve o ülkede

yaşayan insanların çehresi inanılmaz bir şekilde acımasız, şiddet dolu ve baskıcı bir tarihi sürece bakıyorsa söze hacet kalmaz (bakınız genelde Türkiye'ye, özelde güneydoğu Anadolu'ya).

Namusuna!?

Onuruna!?

Büyük önem veren Mafyanın ilkeleri:

- Hizmet
- Mutlak İtaat
- Susmak

Bu ilkeler sizde de bir çağrışım yapıyor mu?

Akabe'nin kendine DEMOKRAT RTE'si, geçenlerde 29.Ekim resepsiyonu için CHP'yi yoğun bir şekilde eleştirdi. Neymiş, CHP başkanı başka – yardımcısı başka türlü konuşuyormuş!
Mutlak itaat, susmak ve hizmet...

Veya...

Bu ilkelerin Türkiye'nin başına bela olan başka bir örgüt için, geçersiz olduğunu mu sanıyorsunuz!?

Neyse, biz konumuza dönelim. Yukarda saymış olduğum ilkelere biraz da mistik ve özellikle gizlilik katığınızda oluşan hava cezp edicidir. Dinin halk tarafından doğru algılanamayan katmanları bu tür örgütlenmelerde cömertçe kullanılır ve örgüte katılanları psikolojik olarak etkiler.

Bugün Mafya bir toplumun tüm katmanlarında mevcuttur. Sokaktaki adamdan, siyasetin en yüksek mertebelerine kadar karışmış olan Mafya, özellikle "sınırsız" nakit parasıyla her türlü kapıyı açabilmektedir (Türkiye'de bazı cemaatlerin elinde bulundurduğu iddia edilen nakit paraya dikkatinizi çekerim). Yasadışı kazandığı paralara yasal bir görünüm vermek Mafya için çok önemlidir.

Mafya, teknolojiye ve oğullarının eğitim durumuna çok dikkat eder.

Para aklama uzmanı olan Mafyanın kolları, bir ahtapot misali dünyayı sarmıştır (iddia etmiyorum ama aklıma da Pensilvanya gelmiyor değil).

Geceleri elmayı, armudu taşlar...

Gündüz olunca illallah başlar!

Mafya oldum olası kendini dindar göstererek, aileye büyük önem vermiştir!

Çünkü dindar olmak, aileye önem vermek, koyu Katolik İspanya kraliyet ve sonra Roma Katolik Kilisesinin düzen anlayışına aykırı değildir; hem de Mafyanın halk arasında itibar görmesini sağlamıştır. Din ve ailevi ilişkiler "sokaktaki adam" için yaşamsaldır. Kaldı ki Vatikan için halkın arasından, halkın düzenini kendi anlayışı doğrultusunda düzenleyen bir güce ihtiyacı vardı. Yani, din yine insanları baskı altında tutmanın, sömürmenin bir yöntemi olarak karşımıza çıkmaktadır. Türkiye'ye bir parantez açarak baktığımızda özellikle güneydoğu Anadolu'da karşımıza benzer bir sömürü ve baskı sistemi çıkmaktadır:

Ağalık ve hocalık sömürüsü...

Asgari hizmete karşılık azami kar!

Feodalizm Avrupa'da 20. Yüzyılın ortalarına kadar ancak güney İtalya'da ve İspanyanın Andaluzya bölgesinde barınabilmiştir. Türkiye'de ise, 21. Yüzyılın sonlarına geldiğimiz halde hala boy göstermektedir. Feodalizmin acımasız, hiyerarşik ve mutlak sömürüye - posası çıkana kadar a - dayanan ilkelerini ülkemiz açıkça yaşamaktadır. Kaldı ki birileri demokrasi havarisi Recep beye Magna Carta'yı hatırlatmalı ki, ülkemizde hukukun üstünlüğü tekrar yaşanabilsin.

Bazen kendime hakim olamıyor, konuyu dağıtıyorum. Kusura bakmayın...

Biz yine İtalya'ya dönerek konumuza devam edelim. Mafya gücünü bir yandan feodal sistemden alırken öte yandan halk arasında yaygınlaşan Mafya = saygınlık = dehşet sistemine dayıyordu. Feodal sistemin korkusu ise ki, buna Vatikan da dâhildir; halkın topraktan pay istemesidir. Halkın bu gibi taleplerini önlemek toprak ağalarının ve yöneticilerinin Mafyayla işbirliği yapmasında bulunmuştur.

Dikkatinizi çekmiştir...

Dünyanın neresine giderseniz gidin ele geçirilen güç paylaşılmak istenmez.

Bu insanın doğasında yatar. Limon misali sık, sıkı bildiğin kadar. Posayı at bir kenara...

Sıktığın limon değil, insan ama bunun hiç bir önemi yoktur!

Sıkabildiğin "limon" âdeti adeta toplumsal gelişmişliğin bir göstergesidir. Fakirlik, cehalet ve şiddet ile birleştiğinde karşınıza çıkan durum toplumsal anarşidir!

Her zaman iddia etmişimdir, sağlıklı ve geniş tabanlı bir orta sınıf, toplumun emniyet sibobu gibidir.

Lakin...

Ama velâkin...

Hayatın gerçekleri farklıdır!

Eğitimli, görgülü insan tereddüt nedir bilir. Ufku geniş, hatta sınırsızdır. Hareket alanının çerçevesi ise belidir...

Cahil ise farklıdır, onun ne sınırı vardır ne de tereddüt ettiği her hangi bir şey (bir istisna dışında:

din). Sınırlarını tekrar, tekrar zorlar. Kafasıyla duvara tosladıkça, faklı bir şevk ile yeniden dener.

Ertuğrul Özkök, ortaya attığı *beyaz Türk* değimini savunma durumundadır!? Onun kaleminden bu değimi ilk defa okuduğumda ilk aklıma gelen 1905 öncesi Rusya'dır. Devrimci Kızıl Orduya karşı aristokrasi. Yani beyaz Ruslar!

Bolşeviklerin (çoğunluk, burada fakir fukara anlamında da kullanabiliriz çünkü halkın büyük çoğunluğu fakir ve eğitimsizdi) Menşeviklere (azınlık, aristokrasi – zengin, kalburüstü diye tabir edebileceğimiz iyi eğitim görmüş insanlar) karşı zaferiyle sonuçlanan ve sonunun hepimizin malumu olan durumda söz ediyorum. Bu açıklamadan sonra *beyaz Türk* kavramını, bugünün Türkiye şartları altında tekrar değerlendirmenizi rica edeceğim.

Daha öncede belirttiğim gibi hayatın gerçekleri farklıdır. "Aristokratlar" menfaatleri doğrultusunda ve gerektiğinde yasadışı oluşumlar ile işbirliği yapma kabiliyetinde ve isteğindedir. Bu dünde böyleydi, bugünde böyle. Aynı dünün fakir fukarasının bugünün zengini, kendini beğenmiş ve altındakileri hor ve hakir göreni olabileceği gibi!

Toprağı besleyen su ve gübre misali bu ortamda Mafyanın gelişip serpildiği çevredir. Görünürde dindar, aileci ve sokaktaki adamın hizmetinde, gerçekte ise acımasız – hedef gözeten ve kendi menfaatleri doğrultusunda hareket eden Mafyanın yegâne amacı güç ve servet edinmekten başka bir şey değildir (bu tutum ve davranış size bir şey hatırlatıyor mu?).

Görüleceği gibi **D**in, **İ**man ve **P**ara üçgeni güç ve servet edinmek için iyi bir formüldür ve bazı çevrelerce gücüne güç, parasına para katmak için kullanılmaktadır. Bu formüle şiddet kavramında eklediğinizde karşınıza korku çıkar ki, insanoğlunu korku ve tehdit ile baskı altında tutmanızı mümkündür. Gerçi bu salt Mafyanın kullandığı bir yöntem değildir ama...

Sokaktan gelen, sokağın dilini konuşan Mafya için kadının önemi olağan üstüdür. Çünkü beşikten itibaren kadının vasıtasıyla - doğrudan annenin sesinden çocuğun kulağına - çocuk mafya kültürü ile tanışır ve yetişir.

Bundan sonraki satırları dikkatle okumanızı rica edeceğim, herhangi bir yönlendirmeye meyil vermemek için not düşmeyeceğim ama sizi okuyacağınız satırlar üzerine düşünmeye davet etmek istiyorum.

Mafyanın başarısına vesile olan başka bir gerçek ise "sokaktaki adamın" en büyük servetinin kızlarının bekâreti olduğudur. Yani güney İtalya'da da evlilik öncesi cinsel ilişki, nerdeyse tüm Akdeniz ülkelerinde olduğu gibi hoşgörülle karşılanmayan bir durumdur. Böyle bir "ayıba" düşen ailenin yapabileceği yegâne şeyler ya kalkıp kızı vurmak, ya da Mafyaya giderek duruma el koymasını istemekten ibaretti. Mafya bu gibi durumlarda gerçekten çok başarılı bir diplomasi yürüterek "ailenin onurunu" koruyup kollayabiliyordu. Bu gibi durumlar ya evlilik ile ya da kız veya oğlanın ölümü ile neticelendiriliyordu. Kaldı ki bu "iş" ölümle sonuçlandırılan Mafya, genelde herhangi bir kanuni işleme tabii tutulmamaktadır. Bu "diplomasi" yeteneği Mafyanın halk arasında gittikçe itibar görmesini sağlamıştır. Mafyanın ticari ve siyasi gücünü gerektiğinde bireylere yani halka iş bulmada, sorun çözmede kullanması aynı anda da halk arasında dehşet saçması, Mafyayı halk arasında "devletten de güçlü" kılıyordu. Faili meçhul cinayetler, aslında faili meçhul değildi; herkes biliyordu cinayetin kimin tarafından işlendiğini ama Mafyaya karşı olan "saygı", korku ve çaresizlik duygusu halka boyun eğdiriyordu (bakınız Türkiye). "Faili meçhul" ve - cesedi kayıp - cinayet Mafyanın en büyük cezalandırma biçimlerinden biridir. "Ceza" kişiye değil ailesine kesilmektedir!

Öldürülen ya dağ başında her hangi bir yere gömülür, ya da asit içersinde eritilir. Böylece aile yasını tutabileceği ne bir maktule, nede ziyaret edebileceği bir mezara sahiptir.

Gelelim Mafya tipi örgütlenmenin "özel" bir biçimine Ndrangheta'ya...

Açıklamalarıma başlamadan önce dikkatinizi Türkiye'nin kanayan sorunu aşiretlere çekmek istiyorum!

Sicilya ile Kalabrien arasındaki boğaz yaklaşık 3'le 8 KM arası kadardır (Çizmenin ucu ile Sicilya arası). Doğaldır ki Sicilya Mafyasının Kalabriyani etkilemesi. Kalabrien tarihine baktığımızda Napolyon Bonapart'ın askerleriyle birlikte Fransız devriminin bazı kazanımlarının da Kalabriene gelmiş olmasıdır. O tarihte Feodalizm kaldırılmıştır. Yani halk artık toprak sahibi olabiliyordu. Kalabrienin sahil kısımlarında ticaret gelişirken, sarp ve "geçit vermez" iç kesimlerinde hayat olağan şeklinde devam ediyordu. Yerleşim bölgelerinin arasındaki mesafe aileleri daha çok birbirine kenetlemiş, büyük aileler (aşiretler) meydana gelmesini sağlamıştır. Bu aşiretler genelde yan kesicilik, soygun gibi yasadışı faaliyetlerle geçimlerini sağlıyordu (Güneydoğu Anadolu'da, sınır bölgesine yakın kaçakçılık olgusuna dikkatinizi çekerim). Ndrangheta'nın bu ailevi bağları, Ndrangheta'yı Mafya tipi örgütlemelerin içersinde özel bir konuma getirmektedir. Ndrang kelimesi Yunancadan gelip "*cesur adamlar topluluğu*" anlamındadır. Çok eskiden İtalya'nın çizme ucu, Yunan hâkimiyeti altındaydı. Ve daha önceden de belirttiğim gibi yaşam şartları bir topluluğu yoğurur. Ndrangheta'nın aşiret yapılanması da, bu yüzden dışarıdan bakıldığında anlaşılması mümkün olmayan bir yapıya sahiptir.

Mafya, paranın - sömürü imkânlarının sınırsız, devlet denetiminin hiç ya da az olduğu yerlerde görülür. Yine Türkiye'ye bir göz atacak olursak bu durumu örneğin PKK, Hizbullah, Cemaatçi sömürücüler gibi örgütlenmelerle kıyaslayabiliriz. Devletin olmadığı yerde iktidar bu gibi örgütlerin eline geçer! Bu tip örgütler kendileri dışında hiç bir gücü kabullenmeyerek istedikleri gibi ortamı sömürme çabasındadır. Bu sömürü şeklinin ekonomide bir deyimidir. Türkçeye çevirecek olursak anlam itibarıyla karşımıza:

"Vahşi, yırtıcı hayvan kapitalizmi" diye bir deyim çıkar ki bu deyim aslında her şeyi açıklar.

İster İtalya olsun ister Türkiye; asıl sorun Mafya, PKK, Hizbullah, F Tipi örgütlenme veya AKP tipi takiyecilik kültürü değil, tüm bu oluşumların temsil ettiği zihniyettir!

Bu tür zihniyette karşı topyekûn bir mücadele başlatılmadığı sürece, Türkiye Cumhuriyetinin selamete çıkması düşünülemez. Bir örnek vermek gerekirse, İtalya'da inşaatı 50 yıldır süren bir otoban var, Mafya için tükenmek bilmeyen bir gelir kaynağı. Bu size bir şeyler hatırlatıyor mu? Hoşgörülle karşılanan yasa dışılık, süreç içersinde ahlaki değerleri de değişime uğratar.

Düzen değiştiriliyor ki, değişiklik olmasın...

İşte AKP'nin gerçek yüzü bu!

Görünürde değişen düzen, yeni yüzler ile eskinin izinde!

Ortalık karıştı, düzen bozuldu diye boşuna üzülmeyin. Vahşi, yırtıcı hayvan kapitalizmi yeni cehresiyle eskinin peşinde.

Neyse, Mafya ve güney İtalya halkının mutabık kaldığı başka bir konuda 1861'den sonra kurulan devletin adil ve çağdaş olmadığıdır. Ne Mafya, nede halkın kendisi bu devleti ve yasalarını tanımadı, tanımak istemedi!? Birçok gelenek, örf ve adet değişime uğramış, güney İtalya halkı kendine bu yeni düzende bir yer bulamamıştır (Türkiye farklı bir konumda mıdır?).

Güney İtalya aristokrasisi halk arasında bu duygunun oluşması için elinden geleni yapmıştır. En başta toprak reformuna (rahmeti Mustafa Kemal Atatürk'ün gerçekleştirmediği hayali) karşı çıkarak halk arasında hayal kırıklığına meydan vermiş ve bunun akabinde adeta patlama yaşanırçasına ortaya çıkan "çetelerle" devleti savaştırmıştır (bakınız Tunceli - Dersim – isyanı). "İsyanın" bastırılmasından sonra ise feodal sistemde herhangi bir değişiklik yapılmamıştır (bakınız Türkiye).

Gelir adaletini sağlayamayan ülkelerin ortak kaderidir bu!

1900'lü yılların başında Palermo, halk sefalet, haksız ve hukuksuzluk içersinde yaşamlarını sürdürürken - kilisenin halk üzerindeki etkisi sınırsızdır. Sicilya aristokrasisi ise sanki 1789 Fransız devriminden, 1848'den sonra Avrupa'da esen liberal akımlardan ve 19. Yüzyılın başında başlayan Sanayi (Endüstri) devriminden habersizcesine saltanatlarını sürdürmekle meşguldü.

Ve aristokratların oğulları kariyer peşinde koşturuyordu...

Çılgın gençlik yılları, düzenli olarak genelev ziyaretlerinden sonra, ya askeriyede ya da idari bir kariyer ve konumlarına yakışan bir evlilik ile taçlanan son!?Kariyerler hep aynıydı...

Yakışık alan evlilik mi?

Yo hayır, evlilikler artan sayıda Mafya aileleri ile yapılmaya başlanmıştı! Çünkü Mafyanın elinde, Sicilya aristokratlarında giderek azalan para vardı. Böylece aristokrasi paraya, Mafya ise "asalet" kavuşuyordu.

Servet, güç ve hukuki yaptırım korkusu olmaksızın yaşamak Mafya için ne kadar önemliyse, aristokrasi içinde o kadar önemlidir. Mafyanın gelenekçi anlayışı, halkın yaşam felsefesiyle örtüşüyor. Örtüştüğü için de eskimiyor ve her aşamada "çağdaş" kalmayı başarıyor. Mafyanın felsefi anlayışı temel – insani içgüdülere yönelik (servet, güç, yaşam alanı) olduğu için eskimeyen ve evrensel kaideleri baz alan bir anlayıştır. Bunun içindir ki Mafya, 150 yılı aşkın evrensel bir güçtür. Ve İtalya'da hükümet, Mafya ile anlaşmamız gerek diyebilmektedir (bakınız güncel Türkiye gelişmelerine).

Gelelim Recep Tayyip'in kankası Berlusconi'ye, 1994'lerde servetinin kaynağını hiç bir zaman açıklamayan İtalyan başbakanına. Bakın burası çok önemli, dikkatle okumanızı ve sizden gereken sonuçları çıkarmanızı isteyeceğim. Mafya tarihçesini incelediğinizde Mafyayla mücadele madalyonun bir yüzüyken, bir rivayete göre de Mafya ile gizli işbirliği madalyonun öteki yüzünü oluşturuyor. Yani devlet Mafya ile bir masaya oturup gizli görüşmelerde bulunuyor, anlaşmalar imzalıyor – sözler veriyordu (bükemediğin bileği öpeceksin misali). Bir yandan Mafya ile mücadele ederken öte yandan Mafyayla pazarlık ediyor. Başka bir deyişle devlet, devlet içersinde başka bir gücün egemenliğini kabulleniyor!? Bir nevi devlet içersinde devlet.

Devlet organlarının içersinde, devlete rağmen, yasadışı oluşumlar ile pazarlık!? Allah aşkına bu size bir şeyler hatırlatmıyor mu?

Bakın açık ve net olarak belirtiyorum batının bize, daha doğrusu AKP hükümetine "zorla" kabul ettirdiği "Kürt sorunu" diye bir kavramı ben kabul etmiyorum. Türkiye Cumhuriyetinde "Kürt sorunu" diye bir sorun yoktur! Var olan bir medeniyet ve çağdaşlaşma, batı ve doğu Türkiye arasındaki gelir adaletsizliği, rant ve sömürü, koyulan kural ve kanunlara uyamama sorunundan ibarettir. Başka bir deyiş ile batı ve doğu Türkiye arasında demokratik hak, ulusal birliktelik, feodalizm (doğuda aşiretler, toprak ağaları – batıda ise toprak sahibi halk), ortak değerler ve kurallara uyum sağlama konularında bir algılama ve ifade sorunu var. Bu sorunu biz aramızda konuşarak, uzlaşarak çözebiliriz. Yeter ki iki taraflı istek olsun... Batı illerinde yaşayan Kürt asıllı vatandaşlarımızın büyük çoğunluğunun böyle farazi bir "sorunu" yoktur. Neden?

O halde PKK gibi bir örgüt muhatap alınamaz, alınmamalı. Ayrıca bu konuda kati bir çözüme ulaşmak istiyorsak, Kürt asıllı vatandaşlarımız kendi aralarında önce bir uzlaşmaya vararak - aşırı

uçlara kendi aralarında müsaade etmeyerek - bir muhatap çıkarmak zorundadır. Şimdiye kadar karşımıza çıkarılan partiler, PKK'nın siyasi kanadı veya siyasi sözcüsü gibi davranmıştır.

İtalya'da 1986'da başlayan ve 1992'de doruk noktasına erişen Mafya ile mücadele, birden Mafyanın kendi iç hesaplaşmasına dönüştü. Kendi içinde İtalyan siyasetine yakın olanlar bir, bir öldürülmeye başlandı (Bakınız son yıllarda PKK içerisinde yaşanan gelişmelere). Hıristiyan Demokratlar, ikinci dünya savaşından sonra neredeyse o güne kadar tek başına iktidardaydı ve sonları yakındı...

Mafya bir kez daha bölgedeki gücünü göstermiş oldu. 1994'den sonra iktidara gelen Berlusconi'nin Mafya ile müzakere etmesi bilinen ama hiç bir zaman açıkça itiraf edilmeyen bir gerçektir.

Bugüne kadar kendime hep sorduğum ama bir türlü cevaplayamadığım bir soru vardı. Ta ki, bu Mafya araştırmasını yapana kadar!

Neden İtalya'da diğer Avrupa ülkelerine nazaran sol hareket daha güçlü?

Yazdığım makaleyi dikkatli okuduysanız bu sorunun yanıtını kendiniz verebilirsiniz. Neyse, İtalya'da Mafya her zaman için - aristokrasinin maşası görevini - üstlenmiştir. 19. Yüzyılın başlarında (1918 - 1922 arası) özellikle Sicilya'da halk, "*toprak işleyenindir*" parolası altında sosyalist partisi çevresinde toplanmaya başlar. Ve akabinde devlet bu örgütlenmeyi hunharca bastırır. Böylece Mafya eski vazifesine geri dönmüş olur. Aristokrasinin onayı ile aristokratların servetini korumak ve sömürü sisteminden payına düşeni almak. Bu şartlar altında doğaldır ki halkın ekmeğini başka yerde araması. Yoğun bir Amerika'ya göç dalgası başlar. Bu yoğun göç dalgasının içerisinde Mafyada, halkla birlikte Amerika kıtasına ulaşır. Kısa bir süre içerisinde yerleşik olan yasadışı İrlanda ve Yahudi örgütlerini bastırmayı başaran Mafya, özellikle İtalyan seçmenlerinin oyunu satarak Amerika'da da siyasi güce erişmeyi başarmıştır. Amerikalılar bundan hoşnut değillerdir ama çaresiz duruma seyirci kalırlar.

Hortumlama bir Türk icadı değildir!

1893'de bir tren içerisinde öldürülen Sicilya Merkez Bankası direktörü, öldürülmeden önce Mafya ve Sicilya aristokrasisinin Merkez Bankasını hortumladığını açığa çıkarmıştır. Bu kepezeliği ortaya çıkarmakla kalmamış birde çiftçilere ucuz kredilerle toprak sahibi olmalarını sağlamaya çalışmıştır. Dolayısıyla bu adam ölümü iki kez "hak" etmiştir.

Benito Mussolini, iktidara geldikten sonra güney İtalya'da ne feodalizm ne de Mafyaya karşı her hangi bir hamlede bulunmamıştır. Ancak Mafya, Mussolini'ye karşı stratejik bir hata işlemiş ve bunun bedelini ağır bir şekilde ödemiştir. Bu stratejik hata şu şekilde gelişmiştir:

Mussolini ilk defa diktatör olarak Sicilya'yı ziyaret eder ve her diktatör gibi şahsi güvenliğine olağanüstü önem verir (bilmem dikitinizi çekti mi? Recep Beyde neredeyse fanatik bir şekilde korunmaktadır). Bunu gören bir Mafya ileri geleni, Mussolini'nin huzurunda kendisine "sitem" ederek "*Sizin güvenliğinizi biz sağladık...*" der.

Mussolini Sicilya'da hiç sesin çıkarmaz ama Roma'ya döner dönmez Mafyaya savaş açar. Çünkü her diktatör gibi kendi dışında herhangi bir gücün varlığını kabullenemez. Bunun için olağanüstü yetkilerle donatıldığı emniyet müdürünü Sicilya'ya yollar (gördüğünüz gibi olağanüstü yetkilerle donatılmak, olağanüstü zaman kesitlerinin olağan bir gereksinimidir). Ve bu müdür bir nevi - olağanüstü hal - ilan ederek, inanılmaz işkencelerle Mafyaya karşı mücadelesini başlatır. Ancak bu durum fazla uzun sürmez, çünkü Sicilya'da da faşist partinin içerisinde Mafya vardır. Bunun üzerine müdür merkeze çekilir ve senatör olarak susması sağlanır. Bu olaydan sonra faşist rejim Mafyaya bir daha dokunmamıştır (bu anlattıklarım size bir şeyler hatırlatıyor mu?). Buna rağmen Mussolini'nin ölümünde Mafya rahat bir nefes almıştır. Zaten faşist rejimin sonunda İtalya'da Mafya, Amerika'da Camorra için altından bir dönem başlar.

Amerika'da Mafya için Al Capone'den sonra yeni bir dönem başlar. Bu dönem Mafya'nın etnisite'ye bakmaksızın salt "profesyonel" çalışanlarla, uluslararası ortaklıklara adım atığı ve o güne kadar ilke olarak kendine seçmiş olduğu "iş" sahalarını genişleteceği bir dönemdir. Uyuşturucu, kumarhane, alkol ve silah kaçakçılığı, kadın ticareti artık Mafyadan sorulur olmuştur. Özellikle Amerika'da dize getirilen sendikalaşma çabaları Mafya'nın işine yaramıştır. Borsanın yeni gözdesi artık mafyadır. O dönemde baş gösteren uluslararası ekonomik kriz öbek - öbek işsizler ordusunu Mafya'nın kollarına itmiştir. Dikkatinizi çekerim, mekân ve zaman değişebilir ama oyun hep aynı oyun, ilkeler hep aynı

ilkelerdir. Yeni dönemin aristokratları artık kravatlı borsacılarıdır. Hatta bu durum o kadar ileri gitmiştir ki, bir dönem, devlet Mafyaya New-York limanını koruma görevini bile vermiştir. Ama bu kadarla kalsa yine iyi...

İkinci dünya savaşı esnasında Amerika, Avrupa'ya çıkarma hazırlıklarındadır. Sicilya çıkartması için İtalyan Mafyasına da ihtiyaç duyulur. Amerikan gizli servisi, Amerika'da hükümlü olan Mafya liderlerini İtalya ile irtibat için kullanır (bir gün gelecek İmralı'daki katilde tekrar böyle kullanılacak, boşu boşuna astırmadılar herifi). Vahşi kapitalizm, yine insani içgüdüleri kullanarak işbaşındadır.

Mafya, Mussolini tarafından işkence görmemiş miydi?
Komünizm tehlikesi Mafyanın işlerini aksatmayacak mıydı?

Amerikalıların, Sicilya çıkartmasından sonra öncelikli olarak Sicilya'da ve akabinde İtalya'da sosyal şiddet kontrolüne ihtiyacı vardı. Bu kontrolü Mafya sağlayacaktı. Ancak böyle kuzeye, Hitler Almanya'sına doğru akınlar devam edebilirdi. 1943'de ikinci dünya savaşı esnasında Don Calo Vizzini Amerikalıların, İtalya'da en büyük müttefiklerinden biri haline gelecektir. Don Calo Vizzini, salt hatırı sayılır bir Mafya lideri değildi, aynı zamanda Kiliseyle de arası çok iyi olan bir zattı. O kadar ki bu bağlantı Vatikan'a kadar uzanıyordu. Halk arasında gördüğü saygı, Amerikalıların onu Sicilya çıkartmasından hemen sonra Amiral gemisine çağırmaları ile kat be kat artmıştır. Kendisi sonradan Amerikalılar tarafından Villalba belediye başkanı ilan edilecektir. Böylece yasadışı bir oluşumun liderine resmiyet kazandırılmış ve kendisi aynı zamanda ödüllendirilmiş olur. Sanırım Türkiye'ye pek yabancı gelmeyen, tanidik gelen tecrübelerden biri.

10.1943'de Napoli Amerikalılar tarafından işgal edilir ve asıl bundan sonra işler Mafya için para matbahına döner. Napoli, Amerikalıların her türlü yığınak yaptığı bölgedir. Böylece Napoli karaborsası Mafya için servetine, servet kattığı yer olur. Karaborsadan salt Mafya kazançlı çıkmıyordu tabii. Amerikalılarda paylarına düşeni alıyordu.

Uluslararası ilişkiler, menfaat yumağı ve PARA!

İkinci dünya savaşından sonra İtalya'da yine sol partilerin öncülüğünde "toprak reformu" dile getirilmiştir. Yine İtalyan aristokrasisi Mafyayı maşa olarak kullanmış, Mafyanın kanlı saldırıları sonucunda bu girişimde sindirilmiştir. Hatta siyasi olarak o kadar ileri gidilmiştir ki Amerikalıları Sicilya'yı 49. eyalet olarak ilhak etmeleri bile istenmiştir (Cumhuriyet öncesi Türkiye'nin durumuna dikkatinizi çekerim).

Bu bağlamda 01.05.1947'de işlenen katliamda bugüne kadar unutulmamıştır. Öyle ki, gerçekler günümüze kadar halen devlet sırsamında koruma altındadır.

1968'de Hıristiyan Demokratların iktidar döneminde İtalya yine kaynıyordu. Halk yine solcuların liderliği altında – sömürülmeye karşı - isyan halindeydi. Öyle ki bir darbe yapılması an meselesiydi! 1968 – 1970 arası NATO ülkesi İtalya'da, Vatikan - Hıristiyan Demokrat ve Mafya arasındaki menfaat yumağı çözümlenme aşamasına kadar geldi. Ancak bu buzulun su üstünde görünen yüzüydü! Amerikan istihbaratının liderliğinde bu üç oluşum (P2) gizli görüşmelerde bulunuyordu. Amaç demokrasiyi, otokrat bir yönetim ile değiştirmektir. Komünizm ve sendikalaşma tehlikesi ancak böyle bertaraf edilebilir, radyo ve televizyona ancak böyle hakim olunabilirdi (bakınız Türkiye'de Gladyo ve belki de günümüz gelişmelerine). Ve P2 Licio Gelli liderliğinde, devlet güçlerinin bir çok bölümüne hakim olmayı (İtalyan istihbaratı, yargı, askeriyenin ve kolluk güçlerinin bir takım kısımlarını) başarmıştır. İlginç olan P2 oluşumunda o zamanlar bir ismin telaffuz edilmesi.

Silvio Berlusconi

Hani şu Recep Tayyip'in kankası Berlusconi. Var ya şu "bizim" Recep, daha İstanbul belediye başkanı iken Beyaz Saray'da George W. Bush tarafından ağırlanan Recep, işte O... Bu ağırlama sizde de bir takım soru işaretlerinin doğmasına sebebiyet vermiyor mu?

Bayram değil, seyran değil eniştem beni niye öptü?

Her neyse biz yine konumuza dönelim. Stratejik olarak soğuk savaş döneminde İtalya komünist partisi Avrupa'da en yoğun üye sahibi partiydi. Bu batı için açıkça bir tehdit teşkil ediyordu. İtalya'nın komünist ittifaka katılması jeopolitik dengeleri alt üst edebilirdi. 1969 sonlarına doğru,

dönemin en gizli operasyonlarından birine başlandı - kod adı gerilim. İtalyan ve Amerikan istihbaratı, neo faşist grupların ve tabii Mafyanın yardımı ile bir bombardıman furyası İtalya'yı kapladı. Kilise yine destek verir konumda, 150 yıla yakın bir süre Mafyanın varlığını inkâr eden – hatta son zamanlarda Mafyayı komünistlerin bir fantezisi olarak niteleyen kilise yine susuyordu. Ancak Palermo kardinali bu duruma seyirci kalmayıp Vatikan - Hıristiyan Demokrat ve Mafya ittifakına işaret ediyordu. Bu bombalamaların resmi faili belydi: Solcular

Bilmem bu durum sizde bir çağrışım yapıyor mu? Bana 12. Eylül öncesi bir takım gelişmeleri hatırlatıyor. Amaç belliydi; haklı hazırlamak!

Sözlerimi devam etmeden önce, belki sizinde kendinize sorduğunuz bir soruya cevap vermek istiyorum.

Kilise neden bu duruma suskun kalıyor, hatta destek veriyordu?

Komünizmin din hegemonyasına karşı oluşu, papazları bu konuda tavır almaya zorlayan bir durumdu. Başka bir değiş ile nefsi müdafaa!

Yeri gelmişken sözü tekrar Ndrangheta'ya getirmek istiyorum. Çünkü Ndrangheta'nın zaten özel konumuna bir takım özellikler daha eklememiz gerekiyor.

1. Mafya örgütlerinin içersinde en tehlikeli olanıdır.
2. Örgütsel yapısını çok çabuk değiştirme kabiliyetine sahiptir.
3. Önceleri en "fakir" Mafya gurubu olan Ndrangheta artık hepsinin önünde sayılır.
4. Koyu dindardır.

Bu açıdan bakıldığında tüm bakış açılarının değiştirilmesi gerektiği ortadadır. Çünkü bir toplumun içersinde, mevcut sosyal durum, insanları böyle yasadışı oluşumların kucağına itebiliyorsa, tehdit çok büyük demektir. Sosyal sefalet, sosyal çöküntüyü tetikleyen bir durumdur. Özürlü bir sosyal yapının ise kimseye faydası yoktur. AKP iktidarı tarafından İrtica'nın Milli Güvenlik Siyaset Belgesinden çıkarılması bu kapsamda değerlendirilirse iyi olur diye düşünüyorum. İrticai ve bölücü faaliyetlerin temelinde maddi menfaatlerinde yattığı, sanırım herkesin malumudur. Yine halkın, en azından bir kısmının, kendi maddi menfaatleri doğrultusunda bu gibi oluşumların kucağına düştüğü de gerçek dışı olmasa gerek. Kendini sosyal sefalet ve çöküntü içersinde kamufle edebilen bu durum tehdit değil de nedir?

Makalenin başında Mafya hakkında sormuş olduğum soruları tekrar ele alarak, salt isimleri değiştirerek kendinize tekrar sorun, bakalım siz hangi sonuçlara varacaksınız?

© by Önder Gürbüz
2010 Almanya
<http://www.gurbuz.net>